

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o udzieleniu zamówienia, której istotne elementy i treść nie są znane, opublikowanej w komunikacie z dnia 20 lipca 2016 r. Ref. Ares (2016) 371182, którą Komisja Europejska, JRC – zarząd placówki w Isprze, udzieliła zleceniobiorcy zamówienia w postępowaniu przetargowym JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC dotyczącym umowy ramowej na prace budowlane i konserwacyjne dotyczące wodociągów i rozdzielni systemu grzewczo-chłodniczego Wspólnego Centrum Badawczego;
- stwierdzenie nieważności komunikatu z dnia 20 lipca 2016 r. Ref. Ares (2016) 371182, którym Komisja Europejska JRC – zarząd placówki w Isprze powiadomiła o wyniku postępowania przetargowego;
- stwierdzenie nieważności protokołów przetargowych z dnia 13 maja 2016 r. i z dnia 28 czerwca 2016 r.;
- zasądzenie w pierwszej kolejności odszkodowania za poniesioną szkodę, w formie restytucji naturalnej, również poprzez stwierdzenie nieważności, uchylene lub stwierdzenie bezskuteczności umowy, której treść i istotne elementy nie są znane, podpisanej w dniu 19 sierpnia 2016 r. między ka a zleceniobiorcą;
- posiłkowo zasądzenie jako odszkodowania w formie równowartości kwoty 500 000 EUR lub w innej wysokości, mniejszej lub większej, którą Sąd uzna za słuszną, wraz z odsetkami i indeksacją należnej kwoty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzuty naruszenia art. 105 i 107 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), naruszenie *lex specialis* w odniesieniu do wspomnianego przetargu, naruszenie zasady równych szans i prawidłowego postępowania, a także dopuszczenie się w niniejszej sprawie nadużycia władzy.

Skarżąca twierdzi, że oferta złożona przez zleceniobiorcę powinna być wykluczona z powodu niespełniania warunków zdolności prawnej i technicznej wymaganych przez *lex specialis*.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2016 r. – QH/Parlament

(Sprawa T-748/16)

(2017/C 022/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QH (Woluwé-Saint-Pierre, Belgia) (przedstawiciel: adwokaci N. Lhoëst i S. Michiels)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie wniosku skarżącego o udzielenie wsparcia oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2016 r. oddalającej jego zażalenie, oraz zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania lub zadośćuczynienia;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący konfliktu interesów, naruszenia prawa do obrony, naruszenia zasady kontrydiktoryjności, naruszenia zasady równości stron i naruszenia art. 41 ust. 2 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy wyznaczaniu prowadzącego dochodzenie, braku niezależności i bezstronności prowadzącego dochodzenia i naruszenia przez niego powierzonych mu uprawnień.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia decyzji o zamknięciu dochodzenia administracyjnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji i obowiązku staranności.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie uzasadnienia dotyczącego mobbingu.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2016 r. – Rząd Gibraltaru/Komisja

(Sprawa T-783/16)

(2017/C 022/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rząd Gibraltaru (Gibraltar) (przedstawiciele: M. Llamas, QC, J. Temple Lang, solicitor, F.-C. Laprévotte i C. Froitzheim, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.34914(C/2013) (ex 2013/NN) – System poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz pozostałymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą sprawą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i naruszenia prawa oraz nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji odnośnie stwierdzenia, że decyzje podatkowe mogą być nową pomocą.

Na poparcie tego zarzutu, strona skarżąca podnosi: po pierwsze, nie stwierdzając od samego początku, że gdyby praktyki wydawania decyzji podatkowych lub indywidualnych decyzji podatkowych stanowiły pomoc państwa, to byłyby one istniejącą pomocą, Komisja naruszyła prawo; po drugie stwierdzając, że sekcja 42 Income Tax Act of 2010 (ustawy z 2010 r. o podatku dochodowym) jest podstawą prawną dla decyzji podatkowych Komisja popełniła błąd w zakresie ustaleń faktycznych; i po trzecie, że decyzja zawiera braki w uzasadnieniu w zakresie, w jakim stwierdza się w niej, że praktyka wydawania decyzji podatkowych stanowi nową pomoc, co jest sprzeczne z twierdzeniem, że praktyka wydawana decyzji jest równoznaczna z „faktycznym systemem pomocy”.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i naruszenia prawa oraz nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.